

De Heer

Job 38:1-3 GODS BEURT OM VRAGEN TE STELLEN. Daarna antwoordde de HEERE Job uit een onweder, en zeide:

“Wie is hij, die den raad verduistert
met woorden zonder wetenschap?
Gord nu, als een man, uw lenden,
zo zal Ik u vragen,
en onderricht Mij.

Job 38:4-15 WELKE MACHT HEEFT JOB?

Waar waart gij, toen Ik de aarde grondde?
Geef het te kennen, indien gij kloek van verstand zijt.
Wie heeft haar maten gezet, want gij weet het;
of wie heeft over haar een richtsnoer getrokken?
Waarop zijn haar grondvesten nedergezonken,
of wie heeft haar hoeksteen gelegd?
Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen,
en al de kinderen Gods juichten.

Of wie heeft de zee met deuren toegesloten,
toen zij uitbrak, en uit de baarmoeder voortkwam?
Toen Ik de wolk tot haar kleding stelde,
en de donkerheid tot haar windeldoek;
toen Ik voor haar met Mijn besluit de aarde doorbrak,
en zette grendel en deuren;
en zeide: 'Tot hiertoe zult gij komen, en niet verder,
en hier zal hij zich stellen tegen den hoogmoed uwer golven.'

Hebt gij van uw dagen den morgenstond geboden?
Hebt gij den dageraad zijn plaats gewezen;
opdat hij de einden der aarde vatten zou;
en de goddelozen uit haar uitgeschud zouden worden?
Dat zij veranderd zou worden gelijk zegelleem,
en zij gesteld worden als een kleed?
En dat van de goddelozen hun licht geweerd worde,
en de hoge arm worde gebroken?

Job 38:16-21 WELK BEGRIP?

Zijt gij gekomen tot aan de oorsprongen der zee,
en hebt gij in het onderste des afgronds gewandeld?
Zijn u de poorten des doods ontdekt,
en hebt gij gezien de poorten van de schaduw des doods?
Zijt gij met uw verstand gekomen tot aan de breedte der aarde?
Geef het te kennen, indien gij dit alles weet.

Waar is de weg, daar het licht woont?
En de duisternis, waar is haar plaats?
Dat gij dat brengen zoudt tot zijn pale,
en dat gij merken zoudt de paden zijns huizes?

Gij weet het, want gij waart toen geboren,
en uw dagen zijn veel in getal.

Job 38:22-30 WELKE HEERSCHAPPIJ?

Zijt gij gekomen tot de schatkameren der sneeuw,
en hebt gij de schatkameren des hagels gezien?
Dien Ik ophoude tot den tijd der benauwdheid,
tot den dag des strijds en des oorlogs!
Waar is de weg, daar het licht verdeeld wordt,
en de oostenwind zich verstroot op de aarde?
Wie deelt voor den stortregen een waterloop uit,
en een weg voor het weerlicht der donderen?
Om te regenen op het land, waar niemand is,
op de woestijn, waarin geen mens is;
om het woeste en het verwoeste te verzadigen,
en om het uitspruitsel der grasscheutjes te doen wassen.
Heeft de regen een vader,
of wie baart de druppelen des dauws?
Uit wiens buik komt het ijs voort,
en wie baart den rijm des hemels?
Als met een steen verbergen zich de wateren,
en het vlakke des afgrond wordt omvat.

Job 38:31-33 WELKE INVLOED?

Kunt gij de liefelijkheden van het Zevengesternte binden,
of de strengen des Orions losmaken?
Kunt gij de Mazzarôth voortbrengen op haar tijd,
en den Wagen met zijn kinderen leiden?
Weet gij de verordeningen des hemels,
of kunt gij deszelfs heerschappij op de aarde bestellen?

Job 38:34,35 WELK GEZAG?

Kunt gij uw stem tot de wolken opheffen,
opdat een overvloed van water u bedekke?
Kunt gij de bliksemen uitlaten, dat zij henenvaren,
en tot u zeggen: 'Zie, hier zijn wij?'

Job 38:36-38 WELKE WIJSHEID?

Wie heeft de wijsheid in het binnenste gezet?
Of wie heeft den zin het verstand gegeven?
Wie kan de wolken met wijsheid tellen,
en wie kan de flessen des hemels nederleggen?
Als het stof doorgoten is tot vastigheid,
en de kluiten samenkleven?

Job 39:1-3 WELKE VOORZIENIGHEID?

Zult gij voor den ouden leeuw roof jagen,
of de graagheid der jonge leeuwen vervullen?
Als zij nederbukken in de hollen,
en in den kuil zitten, ter loering?
Wie bereidt de raaf haar kost,

als haar jongen tot God schreeuwen,
als zij dwalen, omdat er geen eten is?

Job 39:4-7 WELKE KENNIS?

Weet gij den tijd van het baren der steengeiten?
Hebt gij waargenomen den arbeid der hinden?
Zult gij de maanden tellen, die zij vervullen,
en weet gij den tijd van haar baren?
Als zij zich krommen, haar jongen met versplijting voortbrengen,
haar smarten uitwerpen?
Haar jongen worden kloek, worden groot door het koren;
zij gaan uit, en keren niet weder tot dezelve.

Job 39:8-15 WELKE VRIJHEID ?

Wie heeft den woudezel vrij henengezonden,
en wie heeft de banden des wilden ezels gelost?
Dien Ik de wildernis tot zijn huis besteld heb,
en het ziltige tot zijn woningen.
Hij belacht het gewoel der stad;
het menigerlei getier des drijvers hoort hij niet.
Dat hij uitspeurt op de bergen, is zijn weide;
en hij zoekt allerlei groensel na.

Zal de eenhoorn u willen dienen?
Zal hij vernachten aan uw kribbe?
Zult gij den eenhoorn met zijn touw aan de voren binden?
Zal hij de laagten achter u eggen?
Zult gij op hem vertrouwen, omdat zijn kracht groot is,
en zult gij uw arbeid op hem laten?
Zult gij hem geloven, dat hij uw zaad zal wederbrengen,
en vergaderen tot uw dorsvloer?

Job 39:16-33 WELKE CREATIVITEIT?

Zijn van u de verheugelijke vleugelen der pauwen?
Of de vederen des ooievaars, en des struisvogels?
Dat zij haar eieren in de aarde laat,
en in het stof die verwarmt,
en vergeet, dat de voet die drukken kan,
en de dieren des velds die vertrappen kunnen?
Zij verhardt zich tegen haar jongen, alsof zij de hare niet waren;
haar arbeid is tevergeefs, omdat zij zonder vreze is.
Want God heeft haar van wijsheid ontbloot,
en heeft haar des verstands niets medegedeeld.
Als het tijd is, verheft zij zich in de hoogte;
zij belacht het paard en zijn rijder.

Zult gij het paard sterkte geven?
Kunt gij zijn hals met donder bekleden?
Zult gij het beroeren als een sprinkhaan?
De pracht van zijn gesnuif is een verschrikking.
Het graaft in den grond, en het is vrolijk in zijn kracht;
en trekt uit, den geharnaste tegemoet.
Het belacht de vreze, en wordt niet ontsteld,
en keert niet wederom vanwege het zwaard.

Tegen hem ratelt de pijlkoker,
het vlammig ijzer des spies en der lans.
Met schudding en beroering slokt het de aarde op,
en gelooft niet, dat het is het geluid der bazuin.
In het volle geklank der bazuin, zegt het: 'Heah!'
en ruikt den krijg van verre,
den donder der vorsten en het gejuich.

Vliegt de sperwer door uw verstand,
en breidt hij zijn vleugelen uit naar het zuiden?
Is het naar uw bevel, dat de arend zich omhoog verheft,
en dat hij zijn nest in de hoogte maakt?
Hij woont en vernacht in de steenrots,
op de scherpste der steenrots en der vaste plaats.
Van daar speurt hij de spijze op;
zijn ogen zien van verre af.
Ook zuipen zijn jongen bloed;
en waar verslagenen zijn, daar is hij."

Job 39:34,35 REACTIE GEEIST. En de HEERE antwoordde Job, en zeide:

"Is het twisten met den Almachtige onderrichten?
Wie God bestraft, die antwoorde daarop."

Job 39:36-38 JOB MET STOMHEID GESLAGEN. Toen antwoordde Job den HEERE, en zeide:

"Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden?
Ik leg mijn hand op mijn mond.
Eenmaal heb ik gesproken, maar zal niet antwoorden;
of tweemaal, maar zal niet voortvaren."

Job 40:1-2 MEER VRAGEN. En de HEERE antwoordde Job uit een onweder, en zeide:

"Gord nu als een man uw lenden;
Ik zal u vragen, en onderricht Mij.

Job 40:3-9 WELK RECHT OM GOD TE BESCHULDIGEN?

Zult gij ook Mijn oordeel te niet maken?
Zult gij Mij verdoemen, opdat gij rechtvaardig zijt?
Hebt gij een arm gelijk God?
En kunt gij, gelijk Hij, met de stem donderen?
Versier u nu met voortreffelijkheid en hoogheid,
en bekleed u met majesteit en heerlijkheid!
Strooi de verbolgenheden uws toorns uit,
en zie allen hoogmoedige, en verneder hem!
Zie allen hoogmoedige, en breng hem ten onder;
en verpletter de goddelozen in hun plaats!
Verberg hen te zamen in het stof;
verbind hun aangezichten in het verborgen!
Dan zal Ik ook u loven,
omdat uw rechterhand u zal verlost hebben.

Job 40:10-19 MENS VREEST GROTE DIEREN.

Zie nu Behémoth,
welken Ik gemaakt heb nevens u;
hij eet hooi, gelijk een rund.
Zie toch, zijn kracht is in zijn lenden,
en zijn macht in den navel zijns buiks.
Als het hem lust, zijn staart is als een ceder;
de zenuwen zijner schaamte zijn doorvlochten.
Zijn beenderen zijn als vast koper;
zijn gebeenten zijn als ijzeren handbomen.
Hij is een hoofdstuk der wegen Gods;
Die hem gemaakt heeft, heeft hem zijn zwaard aangehecht.
Omdat de bergen hem voeder voortbrengen,
daarom spelen al de dieren des velds aldaar.
Onder schaduwachtige bomen ligt hij neder,
in een schuilplaats des riets en des slijks.
De schaduwachtige bomen bedekken hem, elkeen met zijn schaduw;
de beekwilgen omringen hem.
Zie, hij doet de rivier geweld aan, en verhaast zich niet;
hij vertrouwt, dat hij de Jordaan in zijn mond zou kunnen intrekken.
Zou men hem voor zijn ogen kunnen vangen?
Zou men hem met strikken den neus doorboren kunnen?

Job 40:20-41:25 ZELFS GROTE REPTIELEN GEVREESD.

Zult gij den Leviathan met den angel trekken,
of zijn tong met een koord, dat gij laat nederzinken?
Zult gij hem een bieze in den neus leggen,
of met een doorn zijn kaak doorboren?
Zal hij aan u veel smekingen maken?
Zal hij zachtjes tot u spreken?
Zal hij een verbond met u maken?
Zult gij hem aannemen tot een eeuwigen slaaf?
Zult gij met hem spelen gelijk met een vogeltje,
of zult gij hem binden voor uw jonge dochters?
Zullen de metgezellen over hem een maaltijd bereiden?
Zullen zij hem delen onder de kooplieden?
Zult gij zijn huis met haken vullen,
of met een visserskrauvel zijn hoofd?
Leg uw hand op hem,
gedenk des strijds, doe het niet meer.
Zie, zijn hoop zal feilen;
zal hij ook voor zijn gezicht nedergeslagen worden?
Niemand is zo koen, dat hij hem opwekken zou;
wie is dan hij, die zich voor Mijn aangezicht stellen zou?
Wie heeft Mij voorgemaakt, dat Ik hem zou vergelden?
Wat onder den gansen hemel is, is het Mijne.

Ik zal zijn leden niet verzwijgen,
noch het verhaal zijner sterkte, noch de bevalligheid zijner gestaltenis.
Wie zou het opperste zijns kleeds ontdekken?
Wie zou met zijn dubbelen breidel hem aankomen?
Wie zou de deuren zijns aangezichts opendoen?
Rondom zijn tanden is verschrikking.
Zeer uitnemend zijn zijn sterke schilden,
elkeen gesloten als met een nauwdrukkend zegel.
Het een is zo na aan het andere,

dat de wind daar niet kan tussen komen.
Zij kleven aan elkander,
zij vatten zich samen, dat zij zich niet scheiden.
Elkeen zijner niezingen doet een licht schijnen;
en zijn ogen zijn als de oogleden des dageraads.
Uit zijn mond gaan fakkelen,
vurige vonken raken er uit.
Uit zijn neusgaten komt rook voort,
als uit een ziedenden pot en ruimen ketel.
Zijn adem zou kolen doen vlammen,
en een vlam komt uit zijn mond voort.
In zijn hals herbergt de sterkte;
voor hem springt zelve de droefheid van vreugde op.
De stukken van zijn vlees kleven samen;
elkeen is vast in hem, het wordt niet bewogen.
Zijn hart is vast gelijk een steen;
ja, vast gelijk een deel van den ondersten molensteen.
Van zijn verheffen schromen de sterken;
om zijner doorbrekingen wille ontzondigen zij zich.
Raakt hem iemand met het zwaard, dat zal niet bestaan,
spies, schicht noch pantsier.
Hij acht het ijzer voor stro,
en het staal voor verrot hout.
De pijl zal hem niet doen vlieden,
de slingerstenen worden hem in stoppelen veranderd.
De werpstenen worden van hem geacht als stoppelen,
en hij belacht de drilling der lans.
Onder hem zijn scherpe scherven;
hij spreidt zich op het puntachtige, als op slijk.
Hij doet de diepte zieden gelijk een pot;
hij stelt de zee als een apothekerskokerij.
Achter zich verlicht hij het pad;
men zou den afgrond voor grijzigheid houden.
Op de aarde is niets met hem te vergelijken,
die gemaakt is om zonder schrik te wezen.
Hij aanziet alles, wat hoog is,
hij is een koning over alle jonge hoogmoedige dieren.”

Job 42:1-3 JOBS ANTWOORD IS EEN BEKENTENIS. Toen antwoordde Job den HEERE, en zeide:

“Ik weet, dat Gij alles vermoogt,
en dat geen van Uw gedachten kan afgesneden worden.
'Wie is hij', zegt Gij, 'die den raad verbergt zonder wetenschap?'
Zo heb ik dan verhaald, hetgeen ik niet verstond,
dingen, die voor mij te wonderbaar waren, die ik niet wist.

Job 42:4-6 JOBS BEROUW.

Hoor toch, en ik zal spreken;
ik zal U vragen,
en onderricht Gij mij.
Met het gehoor des oors heb ik U gehoord;
maar nu ziet U mijn oog.
Daarom verfoei ik mij,
en ik heb berouw in stof en as.”

- Job 42:7-9** JOBS VRIENDEN TERECHTGEWEZEN. Het geschiedde nu, nadat de HEERE die woorden tot Job gesproken had, dat de HEERE tot Elifaz, den Themaniet, zeide: "Mijn toorn is ontstoken tegen u, en tegen uw twee vrienden, want gijlieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk als Mijn knecht Job. Daarom neemt nu voor ulieden zeven varren en zeven rammen, en gaat henen tot Mijn knecht Job, en offert brandoffer voor ulieden, en laat Mijn knecht Job voor ulieden bidden; want zekerlijk, Ik zal zijn aangezicht aannemen, opdat Ik aan ulieden niet doe naar uw dwaasheid; want gijlieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn knecht Job." Toen gingen Elifaz, de Themaniet, en Bildad, de Suhiet, en Zofar, de Naãmathiet, henen, en deden, gelijk als de HEERE tot hen gesproken had; en de HEERE nam het aangezicht van Job aan.
- Job 42:10-17** JOBS WELVAART HERSTELD. En de HEERE wendde de gevangenis van Job, toen hij gebeden had voor zijn vrienden; en de HEERE vermeerderde al hetgeen Job gehad had tot dubbel zoveel. Ook kwamen tot hem al zijn broeders, en al zijn zusters, en allen, die hem te voren gekend hadden, en aten brood met hem in zijn huis, en beklaagden hem, en vertroostten hem over al het kwaad, dat de HEERE over hem gebracht had; en zij gaven hem een iegelijk een stuk gelds, een iegelijk ook een gouden voorhoofdsiersel.
- En de HEERE zegende Jobs laatste meer dan zijn eerste; want hij had veertien duizend schapen, en zes duizend kemelen, en duizend juk runderen, en duizend ezinnen. Daartoe had hij zeven zonen en drie dochteren. En hij noemde den naam der eerste Jemíma, en den naam der tweede Kezía, en den naam der derde Keren-Happûch. En er werden zo schone vrouwen niet gevonden in het ganse land, als de dochteren van Job; en haar vader gaf haar erfdeel onder haar broederen.
- En Job leefde na dezen honderd en veertig jaren, dat hij zag zijn kinderen, en de kinderen zijner kinderen, tot in vier geslachten. En Job stierf, oud en der dagen zat.

Zelfs in dit literaire meesterwerk kunnen we niet alle antwoorden vinden die we graag zouden willen hebben. Maar dat is op zich een onderdeel van de les die Job geleerd heeft. In dit leven zal de mens nooit alle wijsheid van God leren kennen. De mens bevindt zich in sommige opzichten niet eens in een positie om de vraag "Waarom?" te stellen. Maar sommige dingen worden duidelijk uit Jobs ervaring met God. Ten eerste zullen boosaardige mensen ooit zonder uitzondering veroordeeld worden, al is dit niet altijd merkbaar in dit leven. Ten tweede wordt het idee dat lijden altijd het gevolg zou zijn van zonden volledig ontkracht. En tenslotte bevindt de mens zich niet in een positie om zijn eigen situatie te rechtvaardigen door God van onrechtvaardigheid te beschuldigen.

Zoals Job zelf al aangeeft, zullen deze theologische wetenswaardigheden waarschijnlijk niet de tranen bedwingen van mensen die troosteloos in gevangenschap verblijven, lijden onder vervolging of van pijn ineenkrimpen door een ziekte of aandoening. Maar zij vormen wel een uitdaging voor Gods volk in ballingschap om de soevereine macht van God op nederige wijze te erkennen en te vertrouwen dat er in Zijn wijsheid werkelijk een tijd en een doel is voor alles, inclusief tegenslagen en leed. Of het nu duidelijk is of niet, God is aan het werk in het leven van elk individu en in de levens van hele volken, om Zijn mensen naar een diepere relatie met Hemzelf te leiden en dus naar een grotere saamhorigheid met elkaar en met Hem.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.